

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Thronus Dei Maria Deipara

Spinelli, Pietro Antonio

Coloniæ Agrippinæ, 1696

Quomodo figuretur per columnam nubis. num. 5

[urn:nbn:de:hbz:466:1-46853](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-46853)

Et singulariter quoque erit thronus Dei, quare Petrus Damianus serm. de Assumpt. Sanctam sanctarum vocat, & Andreas Creten- sis de dorm. Virg. O sancta inquit, & sanctio sanctior. & omnis sanctitatis sanctissime thesan- re. Damascenus orat. 2. de dorm. Cernere, in- quit, mihi visor hanc sanctis sanctiorem, & sacra sacratiorem, pijsq; pietate prastantiorem, &c. Bernardus serm. de aquæ ductu, ut pro- baret magnam vim, & efficacitatem precum Virginis, citat illud: O ratio susti penetrat ca- habetur o- los, & subdit: Et quis iustus si non Maria iusta, ratio hu- de qua sol iustitia oritur est nobis: S. Bernardus militantis tom. 3. serm. 11. art. 3. cap. 1. Sicus, inquit, filius se penetrat Maria est sanctus sanctorum; ita coelitas quod caelos, sed Mater, qua ipsum portauit, est sancta sanctorum, Prouerb. in qua erat ille preciosus thesaurus, tabernaculu 15. oratio- Dei, thronus Dei, atque thalamus Dei, hæc S. nes iusto- Bernardinus. Et quoniam de sanctis virgini- bus, necnon interdum de alijs sanctis mu- lieribus illud peculiariter canit Ecclesia ex persona Christi: Veni electa mea, & ponam in te thronum meum. S. Ildesonus serm. 3. de As- sumpt. eadem verba B. Virgini à Deo dicta existimat in eius Assumptione. Et sanè po- tiori iure id dici potest Deiparæ, quæ Virgo est virginum, & virginitatis primiceria, quod fusc ostendemus cap. 32. & inter sanctas mulieres mulier per antonomasiam quan- dam dicitur Genes. 3. & mulier fortis Prou- 31. & à Christo mulier sæpè est compellata. Accedit eodem quod omnia omnibus sanctis concessa dona: id quod cap. 5. ostende- mus (modo sexui non repugnent) præstan- tissimo modo reperitur in Deipara, tum propter eius singularem dignitatem, qua est Dei genitrix: tum etiam propter similem quo- dammodo rationem, qua S. Thom. 1. par. q. 108. art. 5. docet, superiores Angelos per ex- cessum continere inferiorum perfectiones, ergo etiam ipsa Deipara excellentius, quam alii Sancti thronus Dei appellabitur. Iam verò si Ecclesia sedis Dei nomine insigni- tur, quidni beatissima Virgo sic appelletur, quæ olim in Ecclesia militante, & nunc in triumphante secundum Christum præstan- tissimum est Ecclesiæ membrum, & sum- mum in cælis præ Angelis, & Sanctis adepta est locum? Quare honorificentissima illa, quæ in Canticis de Christi sponsa, hoc est Ecclesia, dicuntur elogia, beatissimæ quo- que Virgini congruere, tanquam sponsæ,

præ cæteris Christo dilectissimæ, non tantum per accommodationem: sed etiam in sensu aliquo à Spiritu sancto intento, docet Andr. Cretenensis orat. 2. de dorm. Virg. Te, inquit, Canticorum liber prædescribens, mysticè significa- uit. Idem quoque tradunt omnes fere, qui Cantica interpretantur: præsertim Honorius Augustodon, qui circa annum 1120. claruit: in libro, quem inscripsit, Sigillum Mariæ, Gulielmus Parisiensis in Comment. Cant. Rupertus Tuitiensis in Cant. & lib. 7. de glo- ria Trinitatis, & processione sancti Spui- tus cap. 13. Dionysius Carthusianus in Cant. Aponius, qui ante 800. circiter annos floruit libr. 2. in Cant. qui etiam in fine Cantico- rum, infelicem pronunciat, qui hoc non credit.

5. Iam verò thronus Dei dicitur esse in co- lumna nubis: nam Eccles. 24. divina Sapien- tia de se ipsa ait: Ego in altissimis habitavi, & thronus meus in columna nubis. Et quidè thro- nus hic divinæ Sapientiæ in columna nubis aptissime de B. Virgine dicitur: quemadmo- dum Hugo in illum locum, & in Ha. 66. ex- plicat: Divina autem Sapiencia attribuitur, seu appropriatur filio Dei, iuxta Apostolum 1. Cor. 1. vbi Christum dicit Dei virtutem, & Dei sapientiam, de qua appropriatione ex August. lib. 15. de Trinit. cap. vii. S. Thom. egregie 1. par. q. 29. art. 7. & 8. Cum verò Dei Verbum ex virgine carnem assumens in eius utero resederit, cuiusque vlnis deferri volue- rit, meritò ipsa peculiaris est divinæ Sapi- entia thronus. Hic porro thronus esse di- citur in columna nubis, quæ solis ardorem temperat, terramque irrorat, atque fecundat. Et quemadmodum ad tenebras depellendas fulgura, & ad obdurata hominum corda con- cutienda, tonitrua subinde existunt ex nubi- bus, ita Virgo sanctissima hæc omnia my- sticè operatur in iis qui eius amore, ac de- uotione tenentur; quemadmodum facile quiuis ei aptare poterit. Dicitur etiam nubes non quidem terrestris, & pondere gravis, vel obscura, sed levis, iuxta Ha. cap. 10. Eces Ha. 119. Dominus ascendet super nubem leuem, & ingre- dietur Ægyptum, & commouebuntur simula- cra Ægypti à facie eius, est etiam nubes luci- da, iuxta Psalm. 77. & deduxit eos in nube diei: Psalm. 77. quæ omnia de Virgine accipienda esse do- cent Patres; Nubem enim leuem, Haia 19. de Virgine intelligunt Chrysostomus ora- tione

Ambros.
Hieronym.
Procop.
Gaz.
B. Virgo
quomodo
dicitur
nubes le-
uis.
Ambros.
Est leuis.

Cap. 23.
Chryssipp.
Helych.
B. Virgo
dicitur
nubes dei
Psal. 77.
Epiphani.

Proclus.
Hieron.

Virgo fi-
guratur
per nube-
culam.
3. Reg. 18.

tionem in Annunciatione: Ambrosius serm. 5. in Psal. 118. & de instr. Virg. cap. 13. Hieronymus, & Procopius Gazes in Ita. 19. Nubes quidem, quoniam ex Ambrosio, pluit in terras gratiam Christi, & quia pluit in nobis pluviam spiritualem, temperamentum flagrantiae corporalis, ut corporis omnes restinguantur ardores, atque interna mentis humescat: Hac pluvia, inquit Ambrosius, Eva restrinxit appetentiam, hoc unguentum factorem hereditariis erroris absterfit. Leuis est haec nubes, quae ex eodem Ambrosio, & Hieronymus, nullo humani seminis pondere est praeuata, Leuis etiam ex Ambrosio, quia leuauit hunc mundum de graui fauore peccatorum, qua remissionem peccatorum uero gestabat: denique eleuauit Ioannem in uero constitutum, qui ad uocem eius exiit, & infans exultauit in gaudio prius sensus deuotione, quam spiritus infusione uitalis animatus: haec ad uerbum ex Ambrosio. Quomodo autem Christus super hanc nubem leuem ascendens simulacra Aegypti deiecerit, ca. 23. exponemus. Beatissimam quoque Virginem nubem uocant Chryssippus hom. 2. de Deiparae, inquit, nubes pluuia, potum animis sanctorum exhibentis, & Helychius hom. 2. de Deiparae. Nubem eam dicit pluuia incorruptas continentem. De nube uero diei, de qua Psal. 77. Epiphanius serm. de laud. Virg. Ave, inquit, gratia plena, Nubes columna similis, qua Deum habes, qui populum deduxit per desertum. & iterum O B. Virgo nubes, inquit, es lactea, qua fulgur de caelo lucidissimum ad illuminandum mundum deduxisti, Christum: nubes caelestis, qua donatum spiritus sancti in se ipsa reconditum deduxit in mundum, & umbrae spiritus sancti in uniuersam terram ad producendum fructum dei fructum cum impetu demisit. haec Epiphanius. Proclus Episcopus Constantinopol. de Deiparae. Haec, inquit, uero leuis nubes, qua super Cherubim sedentem in corpore suo gestauit. Hieronymus in illum Psalmum: Certe, inquit, nubem leuem debemus sanctam Mariam accipere: pulchre dixit in nube dies: nubes enim illa non fuit in tenebris, sed semper in luce. Ita Hieronymus. Haec est nubecula illa parua 3. Reg. 18. quasi uertigium hominis, propter suam insignem humilitatem, quae ascendebat de mari, id est ex parentibus, in hoc procelloso, & amaro seculo degentibus: sed altior, & leuior ipso saeculo: in qua uertigium hominis, id est Christi, qui ex ea carnem suscepit, apparuit;

& grandem, atque optatissimam toti populo attulit pluiam: ipsum scilicet Christum, de quo Isa. 45. Rorate caeli de super, & nubes pluant iustum. Haec est nubes, quae solem ipsum uertit, scilicet Dei filium, carne sua, iuxta illud Ezech. 32. Solem nube tegam, & uicissim ab eo gloria fuit uertita, iuxta illud Apoc. cap. 12. Mulier amicta sole.

Quare Bernardus serm. Signum magnum, cum ad beatissimam Veginem loqueretur de Christo. In te, inquit, manet, & tu in eo, & uertis eum, & uertis ab eo: & uertis eum substantia carnis, & uertis illo te gloria sua manifestat, uertis solem nube, & sola ipsa uertis. Georgius uero Nico. orat. de Praesent. Virg. uocat illam nubem in qua sedens is, qui ingreditur super nubes caelestes, destruxit simulacra, quae colebantur ab Aegyptiis. At uero dicitur columna nubis, & in Altissimis; in Altissimis quidem tum propter caelestem eius adhuc in terris degentis conuersionem, tum etiam propter iumentam Virginis dignitatem, atque praesentiam ab his terrenis longe seiunctam, & super omnia euectam; ut in sequenti uocibus ostendemus. Columna autem propter rotundam, atque exactam, nec non omni ex parte praecipuo artificio diuinitus elaboratam, atque omnibus numeris absolutam, uirtutum, & donorum omnium perfectionem, uitaque sanctimoniam, cuius patrocinio per mundi huius desertum, ad caelestem Ierusalem deducimur. quare And. Cretensis orat. 2. de Deiparae. O columna, inquit, uiuifica non carnalem per lucem deducens Israel, qui fugatur, sed spirituales, qui deducuntur ad inerrantem lucem cognitionis diuinitus illuminans facibus. O nubes tota lucida, & mons umbratus non adumbrans ingratis populum Iudaorum, sed delectum Dei populum, genem sanctam matris tuae sedis illustratam. Et deo Hieron. in Psal. 77 (ut dixi) de ea exponit illud Et deduxit eos in nube diei. Propterea S. Bernardinus tom 3. serm. 11. art. 1. capit. 3. uult Deiparam figuratam in columna nubis, quae protegebatur, & obumbrabat populum, Et aliquando, inquit, praecedebat, aliquando sequebatur, aliquando suber ferebatur, ut mystice patrocinia multiplicata beatae Virginis intendantur, erga populum electorum, & omnium Christianorum. haec S. Bernardinus. Sanè columna illa nubis Exod. 13. filiis Israel in deserto ad terram promissionis contendentibus non solum Virgo est

Ezech. 32.
Apoc. 12.

Bernard.

Georg.
Nico.
B. Virgo co-
lumna
nubis in
altissimis,
& quare
columna.

Andr.
Cret.

Hieron. 1.
Psal. 77.
S. Bernar-
dinus.

Exod. 13.
viam

columna ostendens locum castrorum. Num. 9.

viam ostendendo ducem se praestitit, & à solis ardore protegit; verum etiam statione sua locum castrorum ostendebat. Num. 9. quæ omnia spiritualiter Virgo operari solet in suis devotis. Quando ergo ad loca, in quibus peccandi sunt occasiones, incitaris, sanè ille non est locus tibi à Virgine ostensus; cum ibi sit mysticè scorpio, dipsas, & serpens flatu adrens, de quibus Deuter. 8. Virgo enim ea loca ad castrametandam nobis ostendit; quæ animæ quieti, ac profectui sunt opportuna, quo circa eius consilium attendente mente excipiendum, eius sequenda vox est, vt nos admonet

Deut. 8.

Bonavent

Bonaventura in spec. B. Virg. cap. 3. Maria est nobis columna nubis, iuxta illud Psalmi, Deaucti eos in nube, quia tanquam nubes protegit ab

Psal. 77.

Maria est columna ignis.

astu divina indignationis; & ab astu diabolica tentationis, sicut dicitur in Psalmo, Expandit nubem, &c. Maria quoque est columna ignis in nocte seculi huius illuminans mundum, citatque illud Bernardi, Tolle corpus hoc solare, quod illuminat mundum, ubi dies? Tolle Mariam hanc maris stellam, quid nisi caligo involvens, um-

bramortis, ac densissima tenebra relinquantur? hæc ex Bonaventura de Virgine, quæ dicitur columna nubis, & ignis, & quemadmodum Exo. 14. in vigilia matutina respexit, inquit, Dominus super castra Aegyptiorum per columnam ignis, & nubis, interfecit exercitum eorum, & subvertit rotas curruum, ferabanturq; in profundum: Ita Deus per Deiparam tamquam per fenestram cæli, & per mysticam columnam ignis, & nubis, respiciens dæmonis vires, & potentiam penitus evertit, quod fufius c. 22. & sequentibus ostendemus.

Bernardi

Exod. 14

Cap. 22.

Dei maie-

stat in Vir-

gine ostenditur.

Quod si denique dicas in Dei sede plerumque Dei maiestatem, auctoritatemque significari: hoc quidem negari non potest; attamen in nulla pura creatura ita relucet Dei gloria, atque maiestas; diuina item attributa, præsertim potentia, sapientia, & bonitatis, sicut in Virgine Deipara, vt propterea S. Bernardinus tom. 3. conc. 61. art. 6. ca. 4. dicat, Deiparam appellari Psal. 8. Dei magnificentiam, quod fufius ostendemus ca. 15. vbi proprius erit huius rei tractandæ locus.

S. Bernardi

Psal. 8.

Cap. 15.

TERTIUM PRÆCIPVVM ARGVMENTVM QUOD DECEM PROXIMIS CAPITIBUS CONTINETUR, quo quatuor illa propter quæ Throni Angelici ex Dionysio Areopagita hoc nomen sunt adepti, longè præstantiùs in Deipara inveniri demonstratur,

GRATIAE MAGNITVDO VIRGINI DEIPARAE DIVINITVS IN SV A immaculata Conceptione collata, & de Gloriosissimo iuxta, ac Suauissimo nomine MARIA.

CAPVT IV.

Tertiaratio, qua ex comparatione thronorum Angelicorum Virgo Dei thronus astruitur. Dionys

ERTIVM principale argumentum, quo ostendimus beatissimam Virginem per Dei thronum intelligi, sit ex iis, quæ sacri Doctores de tertio ordine supremæ hierarchiæ, qui Throni dicuntur, scribunt; præcipuè Dionys. c. 7 de Coelesti hierarchia, vbi eorum proprietates ex eorundem nomine sic investigat: Thronorum, inquit, summorum, & excelso- rum nomen declarat id, quod ab omni terrena humilitate sine admixtione secretum est, quod ad superiora diuino studio fertur, nec in infimis vllis rebus habuit: sed totum vivibus in eo, qui vere summus est, immo-

biliter firmiterq; hæret: diuinumq; aduentu sunt vlla motione, atque materia recipit: ac Deum portans, officio seq; ad ea, quæ diuina sunt, capienda propensum est: hæc Dionys. Ex cuius doctrina colligit S. Thom. 1. par. q. 108. art. 5. ad 6. Thronorum Angelicorum ordinem per convenientiam (ut ipse ait) ad materiales sedes exponi: in quibus quatuor docet considerari posse, primò situm, quia eleuantur à terra; & throni ita eleuantur, vt rationes rerum immediate in Deo cognoscant. secundò firmitatem; in sedibus enim quis firmiter sedet: sed hic è conuerso ait euenire, ipsi enim throni firman- tur per Deum. tertio quod sedes suscipiat

S. Thom.

Quatuor

in quibus

throni

Angelici

materia-

libus sedib-

assimilan-

tur.